

Klubbkveld 31. mars 2016

Hvite busser – menneskeverd og holdningsdannelse

Tilstede: 18 stykker.

Presidenten ønsket velkommen med et meget berømt sitat fra filosofen Rene Descartes (født 31. mars 1596 i La Haye en Touraine (nå Descartes) i Frankrike, død 11. februar 1650 i Stockholm i Sverige): «Je pense, donc je suis». «Jeg tenker, altså er jeg.»

Tema for kvelden var: De hvite busser v/ daglig leder Ole Jonny Hansen fra Skien Rotary klubb. Også kjent som tegneren i avisen Varden.

Ole Jonny har arbeidet for Hvite Busser i 3 år. Hvite Bussers Visjon er: En fremtid med menneskeverd, uten rasisme og ekstremisme. Arbeid med holdningsberedskap, gi de unge et bidrag til positiv holdningsdannelse gjennom reiser med mening. Ole Johnny mener at terroristen bak 22. juli, dersom han hadde deltatt på tur med de Hvite Busser, antageligvis ikke hadde utført massakren.

Visjonen gjenspeiles i Kunnskapsløftet til skolene: «*Synet på menneskets likeverd og verdighet er en spore til stadig på nytt å sikre og utvide friheten til å tro, tenke, tale og handle uten skille eller kjønn, funksjonsevne, rase, religion, nasjon eller posisjon. Dette grunnsyn er en varig kilde til endring av samfunnet for å bedre menneskenes kår.*»

Dette får elevene til fulle med en reise med de Hvite Bussene, ved å reise bakover og tenke fremover.

Rune Gerhardsen er styremedlem i Hvite Busser, og er usedvanlig dedikert og engasjert med sitt arbeide for organisasjonen.

De hvite bussene var opprinnelig en aksjon igangsatt og ledet av den svenske greven Folke Bernadotte på slutten av 2. verdenskrig for å redde skandinaver (dansker og nordmenn) som satt i tyske konsentrasjonsleirer. Navnet kom av at bussene som ble samlet til oppdraget, var malt helhvite. På taket, sidene, foran og bak var det påmalt røde kors og svenske flagg, for at bussene ikke skulle bli tatt for militære mål. Dette var også årsaken til at den hvite fargen ble valgt.

Ole Johnny Hansen, humanist, fredsaktivist og avistegner
Bilde: Bjørn Eirik Sigurdsøn

Etter dansk og norsk påtrykk og planlegging ble det i regi av det svenske Røde Kors i mars og april 1945 reddet i overkant av 15 000 mennesker, skandinaver så vel som andre nasjonaliteter, ut av konsentrasjonsleirene i tyskkontrollerte områder.

Ole Jonny tok oss med på en «reise» gjennom mange eksempler på folkemord, med paralleller opp til vår tid med IS.

Viktig å formidle disse grusomhetene, for derved å arbeide for at de ikke skjer igjen. Han dvelte også ved hvordan det som skjedde forut for og under 2. verdenskrig kunne skje i et land som Tyskland. Han forklarte dette blant annet med at nazistene opp gjennom 30-årene systematisk førte en politikk

preget av dehumanisering av grupper de mente var mindreverdige, spesielt jøder, sigøynere og homofile. Man fremstilte dem som laverestående og farlige for samfunnet, fratok dem menneskeverdet, isolerte dem fra resten av samfunnet i gettoer og fangeleirer, m.v.

Ole Jonny holdt et gripende og engasjerende foredrag, hvor vi alle fikk påfyll til ettertanke.

Vin til Ragnar og napp til Egil!

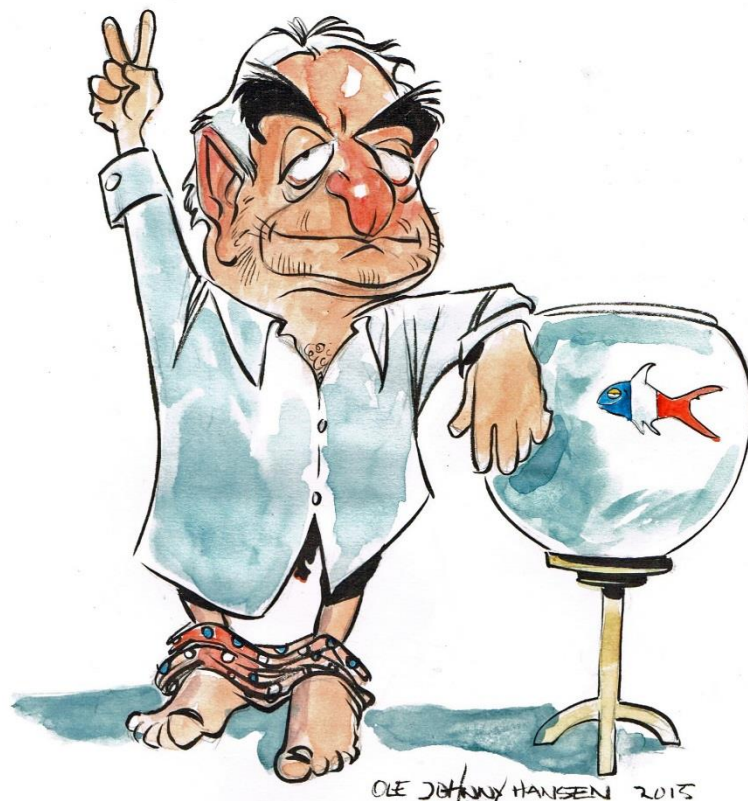
Referent: Egil

Appendix

Som begeistret tilhører til dette flotte, engasjerte og engasjerende foredraget, og dertil stor fan av Ole Johnny som avistegner, tillot undertegnede seg et lite tiggeri i etterkant av møtet:

Om klubben kunne få en avistegning til å legge inn i referatet? På den måten kunne klubbens medlemmer også ved selvsyn få oppleve Ole Johnnys skarpe blick og glimrende strek. Svaret på forespørselen var svært positivt, og tegningen kom kort etter. Her er den, med kunstnerens egen undertekst:

Dominique

«... Dominique Strauss Kahn, lederen for Verdensbanken som ble tatt med buksa nede, men fortsatt er aktuell som president for Frankrike. Tenk Jonas Gahr Støre til sammenligning ...

Grunnen til at han ikke er politisk død må være at franskmenn har hukommelse som en gullfisk ...»

